

איכות סביבה חינוך מרגילי

אילו ואילו ואילו

אם היה מוקם המתקן לשריפת פסולת, זיהום האוויר היה פוחת ונפח הפסולת מצטמצם ובה לציון גואל. אז מה אם הממשלה החליטה על זה לפני שש שנים?

איז לנו מתקן, אם היה קיים היום מתקן, היינו מקטינים את נפח הפסולת בכ"8 אחוז והיינו מגלים שניתן לשלוט במתקן הזה מבחינת הייחוס שהוא פולטי".

מרכוז תחום סביבה במוסד נאמן בטכניון ר"ר אופירה אילוז: "בא"ץ הפסולת לא מופרדת, כך שהפסולת המוצקה שלנו ספוגה בפסולת הרטובה. בשיטת השריפה היינו למעשה שורפים מים".

מנהל המחוז רוברט ראובני: "כ"שפת היום יום המתקן מכונה 'משרפה', מונח שיש לו קונטסט ציור רעות. ההחלטה מעולם לא נכנסה לשלבי התכנון המעשיים, בעיקר בשל התנגדויות הגורמים הסביבתיים, שטענו שהמתקן ירסיף לזיהום שכבר קיים באזור. כל זמן שלא ניווכח שהמתקן לא גורם לזיהום אוויר ולסכנה לציבור, נשאיר את ההחלטה מוקפאת".

שמשמעותה שריפת מאסה של פסולת כפי שהיא, ללא עיבוד. מרובר בעד 1500 טון ליום. הרעיון היה לצמצם את נפח הפסולת להטמנה, להרוס את המרכיבים האורגניים והמסוכנים שבפסולת ועוד להפיק אנרגיה.

"אנחנו בעד המתקן. ישנם היום כל האמצעים לצמצום זיהום האוויר לרמה הנמוכה ביותר", אמר מנכ"ל האיגוד צבי פורד, "כל מערב אירופה משתמשים במתקן גים כאלה. ריכוז החיידקים שנפ"ש

לטים משריפת הפסולת הרבה יותר נמוך מהמתקן. הפתרון טוב משום שהוא מאפשר לחלק את הזבל כך שמה שניתן למיחזור נלקח למיחזור, ומה שלא ניתן – נשרף. מספר מקומות ההטמנה בארץ הולך ומתמעט ויש להסתכל על הטווח הארוך. מאז קבלת ההחלטה התחלפו שרים במשרד והיום

שש שנים עברו מאז החליטה הממשלה שבחופה יוקם מתקן ע"י רוני לשריפת פסולת ולהפקת אנרגיה, שיספק פתרון לבעיית מקומות ההטמנה החולכים ומתמזעטים וימנע את הצורך בשינוע פסולת. שום דבר, כמוכנו, לא נעשה. השבוע שאלו באיגוד ערים לאיכות הסביבה חיפה כמה זמן עוד יעבור לפני שתיושם ההחלטה. במשרד להגנת הסביבה מסבירים שכל הצעדים לקראת ביצוע ההחלטה מוקפאים.

בינואר 2001, לקראת סוף כהונתה של ממשלת אהוד ברק, ולאחר מאמצים רבים של ראש העירייה אז עמרם מצנע לקדם פתרון לבעיה, התקבלה בוועדת השרים לאיכות הסביבה ולחומרים מסוכנים ההחלטה שיש להקים בחיפה מתקן להפקת אנרגיה מפסולת בשיטת ה"mass burning".